

که برای سی و سومین بار این فرصت را به من داد که با شما سخن بگویم.

🔴 ماه رمضان

ماه رمضان به نیمه رسید و برکات آن ما را فراگرفت چه آن را حس کنیم و چه حس نکنیم. در این ماه درهای رحمت الهی باز است چنانچه فرمود «ادعونی استجب لکم» و چه کم توفیقیم که حتی نمی‌توانیم به‌درستی از او بخواهیم. این سومین ماه رمضان من در این مسئولیت است و در ده شب اول فقط یک شب افطار در منزل بوم و همین روال تا شب‌های قدر هم ادامه دارد. تعداد زیادی مراسم افطار رسمی و غیررسمی برگزار شد که البته هر یک در جای خود بسیار خوب است و برپاداشتن یک سنت حسنه، اما گاهی فکر می‌کنم کاش چند شب را هم با فراغ بال در منزل سپری می‌کردم و کمی به خود می‌پرداختم. آرزو دارم شما دچار چنین وضعیتی نباشید و از روزها و شب‌های این ماه عزیز استفاده بهتری ببرید. طاعاتتان قبول درگاه حق باشد.

🔴 پرداختی‌ها

در روزهای اخیر موضوع میزان پرداخت تبدیل به یک سوژه رسانه‌ای شد. این موضوع از پرداخت‌های مدیران دولتی در برخی سازمان‌ها شروع و به‌طور عجیبی به وزارت بهداشت و پزشکان معطوف شد. البته این تغییر موضوع بحث به پزشکان خود به‌اندازه کافی محل تأمل هست و به آن خواهیم پرداخت اما اصل موضوع هم به نظر من جای بحث دارد. تقریباً در تمام کشورهای پیشرفته بیشترین درآمدها مربوط به سرمایه‌داران، کارآفرینان بزرگ و مدیران ارشد است و البته این موضوع کاملاً منطقی هم به نظر می‌رسد. افرادی که می‌توانند از راه‌های درست و مشروع در جامعه ثروت تولید کنند سرمایه‌های بزرگ اجتماعی هستند و قسمتی از ارزش کار ایشان با میزان پرداخت به آنان جبران می‌شود. قاعدتاً کشور ما هم از این موضوع مستثنا نیست اما تفاوت بزرگ در این است که بخش عمده اقتصاد در ایران دولتی است و بنابراین گروه بزرگی از مدیران ارشد و کارآفرینان در این بخش فعالیت دارند. حال باید دید که نحوه جبران مادی برای این مدیران در سیستم دولتی به چه صورت باید باشد که جامعه بتواند از توانمندی‌های افراد کاردان و کارآفرین در

گزارش خرداد ۹۵ رییس دانشگاه به دانشجویان
کارکنان و هیئت علمی

دکتر جعفریان: از خدا بخواهیم برای ما، خانواده ما، دانشگاه ما و کشور ما خیر فراوان مقدر کند

رییس دانشگاه همچون ماه‌های پیش در پایان خرداد ۹۵ در گزارشی مکتوب با دانشجویان و همکاران سخن گفت.

متن کامل این گزارش به شرح زیر است:

دانشگاهیان عزیز سلام

در آخرین ماه بهار ۹۵ بار دیگر این فرصت را دارم که گزارشی از آنچه در دانشگاه می‌گذرد و نیز بعضی مسائل مرتبط با آن به شما تقدیم کنم. کسانی که از مهر ۹۲ گزارش‌های بنده را مطالعه کرده‌اند به یاد دارند که قرار ما این بود که تا زمانی این گزارش‌ها ادامه یابد که مطلبی برای گفتن وجود داشته باشد. نمی‌دانم اینکه در ۳۲ ماه گذشته همواره مطالب زیادی برای گفتن وجود داشته خوب است یا نه ولی یک واقعیت است. معنی این حرف این است که شاید بهتر بود بسیاری مسائل اتفاق نمی‌افتاد تا توضیح درباره آن‌ها هم لازم نمی‌شد. از طرفی اقدامات بسیار خوبی وجود داشته که بیان آن‌ها باعث خوشحالی جامعه دانشگاهی است. به‌هرحال خداوند را شاکرم

نکردن به عوارض کاری که نسنجیده انجام می‌شود. خوشبختانه حکومت در ایران ابزارهای بسیار قوی نظارتی دارد که سازمان بازرسی کل کشور و دیوان محاسبات از آن جمله‌اند و امکان ورود به جزئی‌ترین مسائل را هم دارند. اگر مطالب مطرح‌شده در این روزها از روی خیرخواهی و برای شفاف شدن امور بود می‌شد موضوع را به ارگان‌های ذی‌ربط منتقل کرد و از آن‌ها خواست که به آن ورود کنند اما استفاده از روش‌های «افشاگری» و «برده‌برداری» که تقریباً همیشه حقایق مخلوط به اکاذیب و قلب واقعیات هستند چه سودی به‌جز تخریب بیشتر سرمایه‌های اجتماعی و کاهش اعتماد عمومی مردم نسبت به حاکمیت دارد؟ در همین چند روز گذشته روشن شد که بسیاری از ارقام منتشر شده غیرازآن چیزی هستند که ادعا شده بود و نوع پرداخت‌ها هم بخصوص در مورد پزشکان ماهیت کاملاً متفاوت از حقوق و مزایای مستمر داشت. بی‌مناسبت نیست خلاصه‌ای از مصاحبه سرکار خانم دکتر علی پور معاون درمان دانشگاه درباره کارانه پرداختی به اساتید دانشگاه علوم پزشکی تهران را در اینجا بیاورم، باشد که افراد مغرض که به‌جز تخریب هنر دیگری ندارند را بهتر بشناسید:

تعداد پزشکان متخصصی که مشمول طرح کارانه هستند ۱۱۰۰ نفر در مجموع بیمارستان‌های دانشگاه است. از این تعداد، حدود ۵۰۰ نفر عضو هیئت‌علمی تمام‌وقت جغرافیایی هستند که هیچ‌گونه فعالیت پزشکی در حوزه خصوصی ندارند. متوسط کارانه دریافتی این ۱۱۰۰ نفر در نیمه اول سال ۹۴، حدود ۱۲ میلیون تومان بوده است. ما برای ارائه اعداد دقیق‌تر، میزان دریافتی را بر اساس محدوده‌های ۵ و ۱۰ میلیون تومانی طبقه‌بندی کردیم. ارقام نشان می‌دهد ۴۱ درصد از کل پزشکان ما کارانه کمتر از ۵ میلیون تومان، ۲۰ درصد کارانه ۵ تا ۱۰ میلیون تومان، ۲۰ درصد کارانه ۱۰ تا ۲۰ میلیون تومان، ۴ درصد کارانه ۲۰ تا ۳۰ میلیون تومان در ماه دریافت می‌کنند و کارانه بیش از ۴۰ میلیون تومان در ماه به کمتر از ۶ درصد از اعضای هیئت‌علمی دانشگاه تعلق می‌گیرد.

از نیمه دوم سال ۹۴ سقف کارانه تعریف شد و از آن‌پس حداکثر کارانه پرداختی ۷۰ میلیون است. بر این اساس حدود ۳۰ عضو هیئت‌علمی دانشگاه، بر اساس کارکرد باید کارانه‌ای بالای ۷۰ میلیون تومان دریافت کنند که در حال حاضر به آن‌ها پرداخت

اداره امور استفاده کند. اجازه دهید برای روشن‌تر شدن بحث مثال ساده‌ای از دانشگاه خودمان بزنم. زمانی که من مسئولیت دانشگاه را قبول کردم، رؤسای بیمارستان‌های بزرگ دانشگاه رقمی حدود ۲ میلیون تومان بابت حق مدیریت دریافت می‌کردند و این رقم برای اکثر آنان از ثلث کارکرد ایشان به‌عنوان یک متخصص هم کمتر بود! در این شرایط من به‌عنوان رئیس دانشگاه چگونه می‌توانم انتظار داشته باشم یک فرد تمام‌وقت و انرژی خود را صرف اداره بیمارستان کند و علاوه بر آن پاسخگوی مسئولیت‌های حقوقی و قانونی مربوطه هم باشد؟ شاید برخی فکر کنند که مگر مسئولان چه کار مهمی انجام می‌دهند؟ شواهد کافی علمی برای اینکه مدیریت یکی از مهم‌ترین ارکان موفقیت هر سازمان است وجود دارد و تجربه هم مؤید این شواهد است. از کوچک‌ترین واحدهای محیطی تا بزرگ‌ترین مسئولیت‌ها، حضور مدیران توانمند یکی از ضروریات موفقیت است و ندیده گرفتن این موضوع پاک کردن صورت‌مسئله است. سؤال دیگر که گهگاه طرح می‌شود این است که مگر کمبود مدیر داریم؟ جواب روشن بنده به این سؤال این است که بله؛ به‌شدت کمبود مدیر مؤثر داریم. مدیریت یک عنوان نیست که افراد آن را در اختیار بگیرند و از مزایایش استفاده کنند. مدیریت وظیفه‌سنگینی است که لوازم متعددی دارد و متأسفانه یکی از کمبودهای سیستم اجرایی ما در سطوح مختلف در کل کشور کمبود مدیرانی است که این لوازم را داشته باشند و آماده قبول مسئولیت هم باشند.

اینکه پرداخت‌ها باید نظام‌مند و شفاف باشد حرفی کاملاً درست و اصولی است اما اینکه بدون در نظر گرفتن جمیع جهات و حجم کاروبار مسئولیت‌های مترتب بر یک سمت در مورد پرداختی کم یا زیاد آن صحبت شود به‌هیچ‌وجه منطقی نیست. بدتر از آن بیان نام افراد است که نه‌تنها از نظر اخلاقی مذموم و اشاعه دهنده یک منکر است که در سال‌های نه‌چندان دور عوارض آن را به‌وضوح دیده‌ایم، بلکه از نظر اجتماعی هم آسیب‌زا است و هزینه آن امتناع ایشان از قبول مسئولیت یا جدا شدن افراد توانمند از دولت و پیوستن آن‌ها به بخش غیردولتی است که هزینه بسیار سنگینی خواهد داشت. باز هم باید به همان دو مشکل اساسی که معتقدم بزرگ‌ترین چالش‌های کشور هستند اشاره کنم: اخلاق و تفکر. بیان نام افراد و میزان دریافتی آنان در رسانه‌ها حاکی از عدم رعایت اخلاق است و بخش دوم فکر

مطالبات دانشگاه

دانشگاه ما به عنوان بزرگ‌ترین دانشگاه علوم پزشکی کشور با ۱۶ بیمارستان و حدود ۴ هزار تخت بیمارستانی خدمات وسیعی را به مردم ارائه می‌کند. طبیعی است که با این حجم از ارائه خدمت که خریدار عمده آن سازمان‌های بیمه‌گر هستند، قسمت عمده درآمد دانشگاه از محل کارکرد بیمارستان‌ها تأمین می‌شود؛ به عبارت دیگر اعتبارات دولتی قسمت کوچکی از منابع دانشگاه هستند که البته آن‌ها در اوایل سال معمولاً با تأخیر پرداخت می‌شود. اکنون که این گزارش را برای شما می‌نویسم مجموع بدهی‌های کل دانشگاه حدود ۵۷۰ میلیارد تومان و میزان مطالبات دانشگاه که عمدتاً مربوط به سازمان‌های بیمه‌گر است ۶۴۰ میلیارد تومان است. معنی این اعداد این است که تراز هزینه-درآمد دانشگاه مثبت است اما نقدینگی موردنیاز برای پرداخت بدهی‌ها در اختیار ما نیست؛ بنابراین می‌توانیم ادعا کنیم مدیران و کارکنان دانشگاه و بیمارستان‌ها تلاش خوبی را انجام داده‌اند و توانسته‌اند درآمد خوبی بر اساس ضوابط کسب کنند اما این درآمد در حال حاضر وصول نشده و به صورت طلب باقیمانده است. برای روشن‌تر شدن اذهان باید اضافه کنم رقم مطالبات فوق از کل بودجه دولتی سال ۹۵ دانشگاه بیشتر است. البته تلاش هیئت‌رئیس دانشگاه این است که پرداخت‌های پرسنلی بدون تأخیر یا با کمترین تأخیر انجام شود اما درعین حال امور جاری واحدها نیز باید برقرار باشد تا بتوانند وظایف خود را انجام دهند. خلاصه آنکه علیرغم تراز مثبت در شرایط سختی به سر می‌بریم و امیدوارم با پیگیری‌های مجدانه جناب آقای وزیر و معاونین محترم وزارت متبوع که در جریان آن هستم، گردش نقدینگی مناسب‌تری برقرار شود تا همه ما بتوانیم در شرایط بهتری کار کنیم و مؤثرتر باشیم.

دکتر عباس شفیعی

استاد دکتر عباس شفیعی درگذشت. این جمله کوتاه به قدری سنگین و تأثرآور بود که من هنوز هم نتوانسته‌ام به خودم بقبولانم. دکتر شفیعی پس از یک دوره کوتاه بیماری که به‌زعم من برای آماده کردن خانواده و ما برای تحمل این جدایی بود، به دیار باقی سفر کرد. او خود به‌تنهایی بخشی از دانشگاه بود؛ بخصوص برای ما که در هیئت‌امنا، شورای دانشگاه و هیئت ممیزه شاهد حضور فعال و جدی‌اش بودیم. در آخرین جلسه هیئت ممیزه

نمی‌شود. این پرداخت‌ها تنها ما به ازای کارکرد متخصصان برجسته کشور بر اساس تعرفه‌های مصوب بخش دولتی است. علاوه بر این ما بر اساس ضوابط پرداخت کارانه به‌طور متوسط تنها حدود ۴۲ درصد از درآمد سهم پزشکان (جزء حرفه‌ای تعرفه) را به ایشان پرداخت می‌کنیم یعنی ۵۸ درصد بقیه درآمد پزشک صرف پرداخت کارانه پرسنل بهداشتی درمانی و پشتیبانی و سایر هزینه‌های بیمارستان و البته در همه موارد هم ۲۰ درصد آن به‌عنوان مالیات کسر می‌شود.

معاون درمان دانشگاه با بیان اینکه میزان مسئولیت پزشکان در قبال بیماران و سلامتی آنان بر کسی پوشیده نیست تأکید کرد «یادمان باشد که تعرفه بخش دولتی یک‌چهارم بخش خصوصی است و اگر همکاران ما در بخش خصوصی کار کنند با فعالیت بسیار کمتری همین درآمد را کسب می‌کنند بنابراین ما از همه پزشکان دانشگاهی که با تلاش خستگی‌ناپذیر خود و تحمل استرس‌های فراوان و پذیرش مسئولیت‌های قانونی سعی می‌کنند پاسخگوی تعداد بیشتری از بیماران باشند و زمان انتظار آنان برای درمان را کاهش دهند سپاسگزاریم. بدون شک کاهش فعالیت این عزیزان به ضرر بیماران مراجعه‌کننده به مراکز دولتی خواهد بود و باعث خواهد شد بسیاری از آنان با هزینه‌های بسیار بالاتر به بخش خصوصی مراجعه کنند.»

شکی نیست که روند پرداخت‌ها در دانشگاه ما و در اکثر دانشگاه‌های علوم پزشکی کاملاً منطبق با قانون و روال‌های تعریف شده است و اگر هم اشکالی به این مدل وارد باشد، راه‌حل آن اصلاح قانون است نه تخریب وجهه افراد یا افشار خاص در بین مردم. این روند مانند همه‌ای که در سال گذشته نسبت به پزشکان شاهد بودیم تنها باعث از دست رفتن سرمایه‌های اجتماعی و بی‌اعتمادی به کل حاکمیت است و برای من به‌هیچ‌وجه قابل درک نیست که این موضوع به نفع چه کسی در کشور خواهد بود؟

من اطمینان دارم همکارانم در دانشگاه تمام تلاش خود را می‌کنند تا بهترین خدمت را متناسب با امکانات موجود در بیمارستان‌ها به مردم ارائه کنند و البته شکی نیست که مابه‌ازای مادی این خدمت باید به آنان پرداخت شود و من از این بابت که به دلیل تأخیر در دریافت مطالبات دانشگاه نمی‌توانیم با فاصله کمتر از سه ماه کارانه همکاران را پرداخت کنیم متأسفم. در این باره توضیح بیشتری خواهم داد.

جدی تعقیب می‌کند و برای اکثر آن‌ها برنامه‌هایی در دست اجرا دارد. حضور دکتر لاریجانی در دانشگاه اگرچه در سمت فعلی و به‌صورت رسمی است اما برای ما از جهت سابقه طولانی اجرایی ایشان در سطوح عالی دانشگاه حالت متفاوتی دارد.

در نیمه خرداد ماه برای یک نشست سه‌روزه درباره برنامه‌ریزی نیروی کار در حوزه سلامت در منطقه‌ی مدیرانه‌ی شرقی سازمان جهانی بهداشت به‌عنوان مشاور موقت به دفتر این سازمان در قاهره دعوت شدم. در دو روز اول نشست، برنامه بسیار فشرده‌ای برای تهیه دستور کار نشست و برای بهداشت که در اوایل پائیز برگزار می‌شود تهیه شده بود. در روز سوم نیز برنامه استراتژیک آموزش نیروی انسانی گروه سلامت بخصوص در مقطع پزشکی عمومی که قرار است برای نشستی مشترک بین وزرای بهداشت و آموزش عالی ارائه شود مورد بحث قرار گرفت. به نظر می‌رسد شرایط ایران در مجموع نسبت به اکثر کشورهای منطقه بهتر است اگرچه نسبت پزشکی و سایر نیروهای کار در حوزه سلامت به جمعیت همچنان خیلی پائین تر از استانداردهای کشورهای پیشرفته و کشورهای با درآمد بالای منطقه است.

ورود و خروج به فرودگاه قاهره داستان عجیبی دارد که مجال بیان آن نیست ولی به‌طور خلاصه ورود برای اتباع تعدادی از کشورها از جمله ایران همیشه با مشکلاتی روبرو است و این بار که برای من نسبتاً سریع بود حدود ۴۵ دقیقه معطلی داشت. خروج هم از یک ترمینال کوچک و شلوغ است که حتی از شرایط ۳۰ سال قبل ما هم بدتر است. قدر فرودگاه بین‌المللی خودمان را بدانیم با تمام اشکالاتی که در طراحی و اداره دارد.

✍ سخن آخر

در شب‌های قدر که در پیش رو است، دست دعا به درگاه حضرت حق بلند کنیم و خاضعانه از او بخواهیم که برای ما، خانواده ما، دانشگاه ما و کشور ما خیر فراوان مقدر کند و ما را از شر شیاطین داخلی و خارجی دور بدارد. در این شب‌های عزیز برای تمام دانشگاهیان که بر من حقی دارند سلامت و سعادت مسئلت می‌کنم و از همگی التماس دعا برای عاقبتی نیکو و موفقیت در کسب رضای خداوند دارم.

دکتر علی جعفریان

خرداد ۹۵

که یک هفته قبل از رحلت ایشان تشکیل شد مدام به یاد او می‌افتادم که اگر الآن در جلسه بود چه نظری می‌داد. برایش حمد شفا خواندیم و آرزوی سلامت کردیم اگرچه همه در دل نگران وضعیت او بودیم. بارها می‌شد که در جلسات مختلف دقایقی قبل از اذان اشاره می‌کرد و برای نماز اول وقت از جلسه خارج می‌شد. این خصیصه‌ی دکتر شفیعی بی‌نظیر بود. اگر بخواهم او را بسیار کوتاه توصیف کنم باید بگویم فردی جامع‌الاطراف بود که در پژوهش، آموزش، شاگردپروری، مسئولیت‌پذیری و تدین کم‌نظیر بود. بی‌جهت نبود که در مراسم تشییع و ترحیم این بزرگ‌مرد شاهد حضور پرشمار شاگردان و مسئولان در رده‌های مختلف بودیم. پس از نماز میت لحظاتی در کنار تابوت او نشستیم و با تمام وجود گریستم چون علاوه بر همه آنچه گفتند و نوشتیم، هم تحمل فوت بزرگان دانشگاه برایم دشوار است و هم شخص دکتر شفیعی را به‌واقع دوست داشتم. این بزرگان ستون‌های دانشگاه هستند و با رفتن هر یک گویی لرزه‌ای بر پیکر تنومند دانشگاه می‌افتد. از خداوند بزرگ می‌خواهم روح بلند او را که در ماه رحمت به آسمان پرکشید، در کمال آرامش با اولیانش محشور فرماید و دانشگاه ما شاهد ظهور امثال او در نسل‌های بعدی باشد.

✍ رویدادها

اهداء جایزه دکتر لی در نشست ۶۹ سازمان جهانی بهداشت در ژنو به آقای دکتر مصداقی نیا استاد محترم دانشکده بهداشت از رویدادهای افتخارآمیز این ماه برای دانشگاه بود. حامی این جایزه ارزشمند یک مؤسسه وابسته به وزارت بهداشت کره جنوبی است. دکتر لی دبیرکل اسبق سازمان جهانی بهداشت بود که در زمان تصدی این مسئولیت به دلیل عارضه قلبی فوت کرد و وزارت بهداشت کره جایزه‌ای را به نام او برای افرادی که خدمات برجسته‌ای در حوزه بهداشت عمومی انجام داده‌اند اختصاص داده است.

در اوایل خرداد جلسه‌ای هم در حضور معاون محترم آموزشی وزارت متبوع داشتیم که در آن گزارش بسیار خلاصه‌ای از روند اجرای بسته‌های تحول آموزش در دانشگاه ارائه شد و آقای دکتر لاریجانی هم نظرات خود را بیان کردند. ایشان از بعضی قسمت‌ها راضی و از برخی ناراضی بودند. همکاران من هم توضیحاتی داشتند که البته فرصت کافی برای بیان آن‌ها فراهم نشد. معاونت آموزشی دانشگاه این بسته‌ها را به‌صورت

